

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (első tanács)

2015. november 23.*

„Megsemmisítés iránti kereset — A 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás — Társulás — A tagok közvetlen érintettségének hiánya — Elfogadhatatlanság”

A T-670/14. sz. ügyben,

a **Milchindustrie-Verband eV** (székhelye: Berlin [Németország]) és

a **Deutscher Raiffeisenverband eV** (székhelye: Berlin)

(képviselik őket: I. Zenke és T. Heymann ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik: K. Herrmann, T. Maxian Rusche és R. Sauer, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az „Iránymutatás a 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról” című 2014. április 9-i bizottsági közlemény annyiban történő megsemmisítése iránti kérelme tárgyában, amennyiben az iránymutatás a 3. mellékletében nem említi meg a tejfeldolgozó ipart (NACE 1051),

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök (előadó), I. Pelikánová és E. Buttigieg bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: olasz.

Végzést

A jogvita előzményei

A megtámadott iránymutatás

1 2014. június 28-án az Európai Bizottság elfogadta az „Iránymutatás a 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról” című közleményt (HL C 200., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott iránymutatás).

2 A megtámadott iránymutatás 3.7.2. pontja meghatározza azon feltételeket, amelyeknek a tagállamok által a megújuló energiaforrásból származó energiatermelés támogatásának finanszírozásával összefüggő csökkentés formájában nyújtott támogatások (a továbbiakban: kedvezmények) esetén teljesülniük kell ahhoz, hogy e támogatások az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében a belső piaccal összeegyeztethetők legyenek. A megtámadott iránymutatás (185) bekezdése a következőképpen fogalmaz:

„A támogatásnak azokra az ágazatokra kell korlátozódnia, amelyek versenyhelyzetét villamosenergia-intenzitásuk és nemzetközi kereskedelemnek való kitettségük miatt veszélyeztetik a megújuló energiaforrásokból származó energiatermelés támogatásának finanszírozásával összefüggő költségek. Ennek megfelelően csak akkor nyújtható támogatás, ha a vállalkozás a [megtámadott iránymutatás] 3. melléklet[é]ben felsorolt valamely ágazatban tevékenykedik. A lista kizárólag a kompenzáció ezen típusára való jogosultság megállapítására használható.”

3 A megtámadott iránymutatás 84. lábjegyzete, amely az iránymutatás (185) bekezdése utolsó előtti mondatának végén szerepel, a következőképpen fogalmaz.

„A Bizottság úgy véli, hogy ilyen kockázatok azon ágazatok esetében állnak fenn, amelyekben a kereskedelem intenzitása uniós szinten 10%, amikor az ágazat villamosenergia-intenzitása uniós szinten 10%. Emellett hasonló kockázat merül fel azokban az ágazatokban, amelyekben a kereskedelem intenzitása mérsékeltebb, de legalább 4%, de a villamosenergia-intenzitás jóval magasabb, legalább 20%, vagy amelyek gazdaságilag hasonlóak (pl. fenntarthatóság következtében). Ugyanezen kockázat áll fenn azok az ágazatokban is, amelyekben a villamosenergia-intenzitás némileg alacsonyabb, de legalább 7%, a kereskedelem intenzitása pedig rendkívül magas, legalább 80%. A támogatható ágazatok listája ez alapján készült. Végül pedig a következő ágazatok azért kerültek a listára, mivel gazdasági szempontból hasonlítanak a listán szereplő más ágazatokhoz, és helyettesíthető termékeket állítanak elő: acélöntés, könnyűfémöntés, egyéb nem vas fém öntése, [...] válogatott anyagok hasznosítása [...]”

4 A megtámadott iránymutatás (186) bekezdése értelmében:

„Emellett annak figyelembevétele érdekében, hogy bizonyos ágazatok villamosenergia-intenzitás szempontjából heterogének lehetnek, egy tagállam a [kedvezményeket] biztosító nemzeti programjának hatálya alá vonhat egy vállalkozást, ha az adott vállalkozás villamosenergia-intenzitása legalább 20%, és olyan ágazatban tevékenykedik, amelyben a kereskedelem intenzitása uniós szinten legalább 4%, még abban az esetben is, ha az adott ágazat nem szerepel a [megtámadott iránymutatás] 3. melléklet[é]ben [...]”

5 A megtámadott iránymutatás 3. melléklete (a továbbiakban: 3. melléklet), amely „A [megtámadott iránymutatás] 3.7.2. [pontja] értelmében támogatható ágazatok” címet viseli, felsorolja azon ágazatokat, amelyek vállalkozásai részesülhetnek a Bizottság által a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekintett kedvezményekből, anélkül hogy egyénileg bizonyos villamosenergia-intenzitást kellene elérniük.

- 6 A megtámadott iránymutatás 5. melléklete (a továbbiakban: 5. melléklet), amely „A [3. mellékletben] foglalt listán nem szereplő, legalább 4%-os, Unión kívüli kereskedelmi intenzitással rendelkező bányászati és feldolgozóipari ágazatok” címet viseli, felsorol bizonyos, a 3. mellékletben nem felsorolt gazdasági ágazatokat, amelyek vállalkozásai akkor részesülhetnek a Bizottság által a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekintett kedvezményekből, ha egyéni villamosenergia-intenzitásuk eléri a 20%-ot. Ezen ágazatok között szerepel a tejtermék gyártása (NACE 1051) (a továbbiakban: tejfeldolgozó ágazat).

Felperesek

- 7 A felperesek, a Milchindustrie-Verband eV és a Deutscher Raiffeisenverband eV olyan társulások, amelyek célja a német tejfeldolgozó ipar, illetve a német agrár-élelmiszeripari vállalkozások képviselése és érdekeinek védelme. A Milchindustrie-Verband tagjai olyan vállalkozások és szövetkezetek, amelyek Németországban a tejtermelés 95%-át és a kivétel 100%-át biztosítják. Ami a Deutscher Raiffeisenverbandot illeti, annak tagjai között agrárkereskedéssel, valamint állati és növényi eredetű termékek – így a tej – feldolgozásával és kereskedelmével foglalkozó vállalkozások találhatók.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 8 A Törvényszék Hivatalához 2014. szeptember 19-én benyújtott keresetükkel a felperesek megindították a jelen keresetet, amelyben azt kérik, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott iránymutatást annyiban, amennyiben a tejfeldolgozó ágazat nem szerepel annak 3. mellékletében;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 9 A Törvényszék Hivatalához 2014. december 4-én benyújtott külön beadványában a Bizottság elfogadhatatlansági kifogást terjesztett elő a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a alapján. A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.
- 10 A felperesek 2015. január 19-én benyújtották az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeiket. A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 114. cikke 4. §-ának első bekezdése alapján utasítsa el az elfogadhatatlansági kifogást és folytassa az eljárást.

A jogkérdésről

- 11 Az eljárási szabályzat 130. cikkének (1) bekezdése értelmében, ha az alperes azt kéri, a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve dönthet az elfogadhatatlanság vagy a hatáskör hiánya tárgyában.
- 12 A jelen ügyben a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei kellően fel vannak tárva, ezért az eljárás folytatása nélkül határoz.

A jogvita tárgyára vonatkozó bevezető megjegyzések

- 13 A felperesek a megtámadott iránymutatás annyiban történő megsemmisítését kérik, amennyiben a tejfeldolgozó ágazat nem szerepel a 3. mellékletben, noha a kereskedelem intenzitása és a villamosenergia-intenzitás meghaladják a 10%-ot. A felperesek rámutatnak, hogy a 3. melléklet kimerítő jellegű, és annak tartalmát a német jogi szabályozásba hűen át kell ültetni. Így a 3. mellékletben felsorolt ágazatok a kedvezményekre jogosult ágazatokról szóló, 2014. július 21-i Erneuerbare-Energien-Gesetz (a megújuló energiákról szól német törvény) (BGBl. 2014 I., 1066. o., a továbbiakban: 2014. évi EEG) 4. mellékletében található 1. listán szerepelnek. Az 5. mellékletben felsorolt ágazatok, köztük a tejfeldolgozó ágazat, a 2014. évi EEG 4. mellékletében található 2. listán szerepelnek, és e törvény 64. §-a az ezen ágazatokhoz tartozó vállalkozásokkal szemben szigorúbb követelményeket támaszt a kedvezményekben való részesüléshez. Következésképpen csupán a szigorúbb feltételeknek megfelelő néhány tejüzem részesülhet kedvezményben, ami súlyosan veszélyezteti a német tejüzemek 80%-ának nemzetközi versenyképességét és létét.

Az elfogadhatóságról

- 14 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az egyesületek által előterjesztett keresetek az ítélkezési gyakorlat szerint három helyzetben elfogadhatók, mégpedig ha ezen egyesületek olyan személyek érdekeit képviselik, akik keresetőségi joggal rendelkeznek, vagy ha saját egyesületi vagy csoportosulásként fennálló érdekeik érintettsége egyéníti őket, különösen azért, mert a megsemmisíteni kért aktus befolyásolta tárgyalási pozíciójukat, illetve ha részükre jogszabály számos eljárási jogosultságot kifejezetten elismer (lásd ebben az értelemben: 2010. március 18-i Forum 187 kontra Bizottság ítélet, T-189/08, EBHT, EU:T:2010:99, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 15 A jelen ügyben a felperesek egyrészt semmilyen olyan rendelkezésre nem hivatkoznak, amely eljárási jogosultságot ismer el számukra a megtámadott iránymutatást illetően, másrészt nem hivatkoznak arra, hogy az iránymutatás különös tárgyalási szerepet játszott volna az annak elfogadásához vezető eljárásban. Ennélfogva, ahogyan azzal a Bizottság helyesen érvel és a felperesek is elismerik, a kereset elfogadhatósága egyedül azon kérdéstől függ, hogy a tejfeldolgozó ágazatban tevékenykedő, a felperesek által képviselt vállalkozások (a továbbiakban: képviselt vállalkozások) rendelkeznek-e keresetőségi joggal a megtámadott iránymutatás annyiban való megsemmisítése tekintetében, amennyiben annak 3. mellékletében nem szerepel a tejfeldolgozó ágazat.
- 16 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerint bármely természetes vagy jogi személy az ugyanezen rendelkezés első és második bekezdésében említett feltételek mellett két vagylagos esetben indíthat eljárást a nem neki címzett jogi aktusok ellen, mégpedig egyrészt akkor, ha a szóban forgó jogi aktus őt közvetlenül és személyében érinti, másrészt akkor, ha őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusról van szó, amely nem von maga után végrehajtási intézkedéseket.
- 17 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a képviselt vállalkozások a megtámadott iránymutatás tekintetében az előző pontban említett két eset egyikébe tartoznak-e, amit a Bizottság vitat. Mivel mindkét eset a felperes megtámadott jogi aktus általi közvetlen érintettségét feltételezi, először e feltételt kell megvizsgálni.
- 18 E tekintetben rá kell mutatni, hogy az „őt közvetlenül érintő” fordulat azonos módon jelenik meg az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt két esetben, és azt az EK 230. cikk negyedik bekezdéséből vette át, noha az csupán az első esetet ismerte. Már megállapítást nyert, hogy a második esethez kapcsolódó közvetlen érintettség fogalma nem értelmezhető megszorítóbb módon, mint az első esethez kapcsolódó (lásd ebben az értelemben: 2011. október 25-i Microban International és Microban [Europe] kontra Bizottság ítélet, T-262/10, EBHT, EU:T:2011:623, 32. pont). Márpedig semmilyen

körülmény nem enged arra következtetni, hogy a jelen ügyben a közvetlen érintettség fogalmát kevésbé megszorítóan kellene értelmezni abban az esetben, ha a megtámadott iránymutatás olyan rendeleti jellegű jogi aktusnak minősülne, amely nem von maga után végrehajtási intézkedéseket.

- 19 A Bizottság azzal érvel, hogy a megtámadott iránymutatás nem érinti közvetlenül a képviselt vállalkozásokat, amit a felperesek vitatnak.
- 20 Rá kell mutatni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt feltétel, miszerint az uniós jogi aktusnak közvetlenül kell érintenie a természetes vagy jogi személyt, azt követeli meg, hogy a vitatott jogi aktus közvetlen hatást gyakoroljon a jogalany jogi helyzetére, és ne hagyjon mérlegelési jogkört az intézkedés végrehajtására kötelezett címzettek számára, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és köztes szabályok alkalmazása nélkül, egyedül az uniós szabályozás alapján történik (lásd: 2008. március 13-i Bizottság kontra Infront WM ítélet, C-125/06 P, EBHT, EU:C:2008:159, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 21 Ugyanez a helyzet akkor, ha a címzettek azon lehetősége, hogy valamely uniós jogi aktust ne hajtsanak végre, pusztán elméleti, és semmi kétség nem fér ahhoz, hogy szándékukban áll ezen jogi aktusnak megfelelően eljárni (1998. május 5-i Dreyfus kontra Bizottság ítélet, C-386/96 P, EBHT, EU:C:1998:193, 44. pont; Glencore Grain kontra Bizottság ítélet, C-404/96 P, EBHT, EU:C:1998:196, 42. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 1971. november 23-i Bock kontra Bizottság ítélet, 62/70, EBHT, EU:C:1971:108, 6–8. pont; 1985. január 17-i Piraiki-Patraiki és társai kontra Bizottság ítélet, 11/82, EBHT, EU:C:1985:18, 8–10. pont).
- 22 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a megtámadott iránymutatás közvetlenül ilyen hatást gyakorol-e a képviselt vállalkozások jogi helyzetére, amit a Bizottság vitat.
- 23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság jogosult iránymutatásokat elfogadni a mérlegelési jogköre gyakorlására vonatkozóan, különösen az állami támogatások terén. Amennyiben ezen iránymutatások nem térnek el a Szerződés szabályaitól, az azokban foglalt jelzésértékű szabályok kötelezők az intézményre nézve (lásd ebben az értelemben: 1987. február 24-i Deufil kontra Bizottság ítélet, 310/85, EBHT, EU:C:1987:96, 22. pont; 1993. március 24-i CIRFS és társai kontra Bizottság ítélet, C-313/90, EBHT, EU:C:1993:111, 34. és 36. pont; 1996. október 15-i IJssel-Vliet ítélet, C-311/94, EBHT, EU:C:1996:383, 42. pont).
- 24 Ennélfogva a megtámadott iránymutatás elfogadásával a Bizottság elvileg kötelező jelleggel vállalta, hogy az ezen iránymutatásban foglalt módon gyakorolja az annak hatálya alá tartozó támogatások belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelésére vonatkozó diszkrecionális mozgásterét. Közelebbről a Bizottság vállalta, hogy nem tekint a belső piaccal összeegyeztethetőnek a valamely tagállam által a 3. mellékletben nem említett ágazatok számára nyújtott semmilyen kedvezményt, és csak abban az esetben tekint a belső piaccal összeegyeztethetőnek az 5. mellékletben felsorolt ágazatok valamelyikében tevékenykedő vállalkozás számára nyújtott valamely kedvezményt, ha e vállalkozás villamosenergia-intenzitása eléri a 20%-ot.
- 25 Mindazonáltal a fentiek nem jelentik azt, hogy a képviselt vállalkozásokat a megtámadott iránymutatás közvetlenül érintené.
- 26 Ugyanis elsősorban azon képviselt vállalkozásokat illetően, amelyek a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Bizottságnak bejelentett kedvezményben részesülnek, amely kedvezmény belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban a Bizottság a megtámadott iránymutatás alkalmazásának kezdő időpontjáig még nem hozott határozatot, helytálló a felperesek által felhozott azon érv, mely szerint ezen iránymutatás (246) és (247) bekezdése szerint az 2014. július 1-jétől 2020. december 31-ig alkalmazandó minden olyan bejelentett támogatási intézkedésre, amellyel kapcsolatban a Bizottságnak határozatot kell hoznia, még akkor is, ha azokat az első dátumot megelőzően jelentették be. Ugyanakkor a Bizottság a megtámadott iránymutatást az ilyen kedvezmény vonatkozásában

kizárólag vagy az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 4. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján hozott határozat vagy az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat vagy végül az ezen eljárást az 1999/659 rendelet 7. cikke alapján lezáró határozat közbeiktatásával alkalmazhatja. Márpedig nem a 3. melléklet, hanem e határozatok azok, amelyek a képviselt vállalkozásokat közvetlenül érinthetik annak megállapításával, hogy a nekik nyújtott kedvezmény nem egyeztethető össze a belső piaccal amiatt, hogy a tejfeldolgozó ágazat nem szerepel a 3. mellékletben. A képviselt vállalkozások e határozatok jogszerűségét a Törvényszék előtt vitathatják, különösen arra hivatkozva, hogy a tejfeldolgozó ágazatnak szerepelnie kellene a 3. mellékletben.

- 27 Másodsor, azon képviselt vállalkozásokat illetően, amelyek a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Bizottságnak bejelentett olyan kedvezményben részesülnek, amelyet a Bizottság a megtámadott iránymutatás alkalmazásának kezdő időpontja előtt a belső piaccal összeegyeztethető támogatásnak minősített, rá kell mutatni, hogy az iránymutatás (250) bekezdésének megfelelően a Bizottság javaslatot tesz a fennálló támogatások szükséges módosításaira annak érdekében, hogy azok legkésőbb 2016. január 1-jéig összhangba kerüljenek az említett iránymutatással. Márpedig a Bizottság helyesen érvel azzal, hogy mivel a tagállamokat nem köti a megtámadott iránymutatás, elfogadják vagy elutasíthatják e javaslatokat. Abban az esetben, ha a Bizottság javaslatát elfogadják, a képviselt vállalkozásokra vonatkozó minden joghatás az érintett tagállam cselekményéből fakad, amely adott esetben a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságok előtt megtámadható. Abban az esetben, ha az érintett tagállam elutasítja a Bizottság javaslatát, a képviselt vállalkozásokra vonatkozó minden joghatás kizárólag azon felfüggesztési kötelezettségből fakad, amely a Bizottság által a 659/1999 rendelet 19. cikkének (2) bekezdése szerinti, esetlegesen meghozott, az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat következménye. A képviselt vállalkozások ebben az esetben is vitathatják az ilyen határozat jogszerűségét a Törvényszék előtt, különösen arra hivatkozva, hogy a tejfeldolgozó ágazatnak szerepelnie kellene a 3. mellékletben.
- 28 Harmadszor, azon képviselt vállalkozásokat illetően, amelyek olyan támogatásban részesülnek, melyet a Bizottság jogellenes támogatásnak minősíthet, mivel azt a bejelentése előtt nyújtották és azt a Bizottság a megtámadott iránymutatás alkalmazásának kezdő időpontja után vizsgálta, rá kell mutatni, hogy a Bizottság az iránymutatást az ilyen kedvezményre csak a fenti 26. pontban említett határozatok egyikének közbeiktatásával alkalmazhatja, így a képviselt vállalkozásokat csupán e határozat érintheti közvetlenül, amelyet adott esetben a Törvényszék előtt megtámadhatnak.
- 29 Végül negyedszer valamely tagállam azon esetleges döntését illetően, hogy nem nyújt újabb kedvezményeket a 3. mellékletben nem említett ágazatok számára, ez az érintett tagállam önálló döntése volna, ahogyan arra a Bizottság helyesen hivatkozik.
- 30 A megtámadott iránymutatás léte ugyanis nem akadályozza meg a tagállamot abban, hogy a 3. mellékletben nem említett ágazat javára újabb kedvezményt jelentsen be a Bizottságnál, akár azért, mert adott esetben az érintett vállalkozások által adott tájékoztatás alapján úgy véli, hogy ezen ágazat megfelel az ahhoz teljesítendő feltételeknek, hogy az említett mellékletben szereplő listán szerepeljen, akár azért, mert úgy véli, hogy e feltételeket a Bizottság nem állapíthatja meg érvényesen. Igaz, nagyon valószínű, hogy a Bizottság a 659/1999 rendelet 7. cikkének (5) bekezdése szerinti határozatot hozna, megállapítva, hogy a tervezett kedvezmény a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásnak minősül. Mindazonáltal egyedül e határozat volna alkalmas arra, hogy közvetlen jogi hatást váltson ki a kedvezményben részesülő vállalkozásokra nézve. E vállalkozások, akárcsak az érintett tagállam, a Törvényszék előtt vitathatják a Bizottság által hozott határozat megalapozottságát, különösen arra hivatkozva, hogy a tejfeldolgozó ágazatnak szerepelnie kellene a 3. mellékletben.

- 31 E következtetést nem kérdőjelezi meg a felperesek által az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeikben előadott azon érv sem, amely szerint már a megtámadott iránymutatás elfogadása során világos volt, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság „szóról szóra” át fogja venni a 3. mellékletet a kedvezményekre vonatkozó jogi szabályozásába, így a fenti 21. pontban említett ítélkezési gyakorlat alkalmazandó a jelen ügyben is.
- 32 E tekintetben a felperesek azzal érvelnek, hogy a Bizottság 2013 decemberében hivatalos vizsgálati eljárást indított a kedvezményekkel kapcsolatban, és jelezte, hogy kétségei vannak az acél- és alumíniumágazaton kívül előírt kedvezmények jogszerűségét illetően. A megtámadott iránymutatás kidolgozását tehát a Bizottság és a német hatóságok közötti, a 3. mellékletben szereplő ágazatok listájára vonatkozó intenzív egyeztetés kísérte. A hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozattal szemben 2014. február 28-án benyújtott megsemmisítés iránti kereset ellenére a német hatóságok jelezték egyrészt, hogy szeretnének kompromisszumos megállapodásra jutni, másrészt, hogy a kedvezményekre vonatkozó új német szabályozást szorosan összehangolják a kidolgozás alatt álló iránymutatással, sőt tiszteletben tartják annak előírásait.
- 33 Mindazonáltal ez nem jelenti azt, hogy a fenti 21. pontban említett ítélkezési gyakorlat a jelen ügyben alkalmazandó volna, szemben azzal, amit a felperesek állítanak.
- 34 Ugyanis, ahogyan az a fenti 30. pontban szerepel, mivel a tagállamokat nem köti a megtámadott iránymutatás, és nem kötelesek arra, hogy ne jelentsék be a Bizottságnak az iránymutatásban előírt feltételeknek nem megfelelő kedvezményeket, azon lehetőség, hogy az említett tagállamok az ezen iránymutatással összeegyeztethetetlen nemzeti szabályozást tartsanak fenn vagy fogadjanak el, nem tekinthető pusztán elméletinek. Mindenesetre a felperesek egyáltalán nem fejtették ki, hogy a tagállamok és különösen a Németországi Szövetségi Köztársaság miért lett volna jogilag vagy ténylegesen köteles elfogadni azon jelzésértékű szabályokat, amelyeket a Bizottság mérlegelési jogkörének gyakorlása keretében a megtámadott iránymutatás elfogadásával magára nézve meghatározott.
- 35 A fentieket megerősíti az a tény – amelyre maguk a felperesek mutatnak rá –, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság megsemmisítés iránti keresetet indított a Törvényszék előtt a Bizottság által hozott, a 2014. évi EEG előtti kedvezményekre vonatkozó német szabályozás tárgyában hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozattal szemben. E keresetben, amelytől később elállt (2015. június 8-i Németország kontra Bizottság végzés, T-134/14, EU:T:2015:392), a Németországi Szövetségi Köztársaság vitathatta a Bizottságnak az általa nyújtani kívánt kedvezményekkel kapcsolatos előzetes értékelését, mivel ezen értékelés maguk a felperesek szerint azonos a megtámadott iránymutatásban szereplővel.
- 36 Ilyen körülmények között az a tény, hogy a német hatóságok bejelentették, hogy a kedvezményekre vonatkozó német jogi szabályozást módosítani fogják annak érdekében, hogy a megtámadott iránymutatás elfogadása előtt összhangba kerüljön azzal, még ha be is igazolódik, nem jelenti azt, hogy ezen iránymutatásnak közvetlen hatása van a képviselt vállalkozásokra.
- 37 Mindenesetre a jelen ügyben szereplő helyzet jelentősen különbözik a fenti 21. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapjául szolgáló helyzettől.
- 38 Így a fenti 21. pontban említett Bock kontra Bizottság ítélet (EU:C:1971:108), és Piraiki-Patraiki és társai kontra Bizottság ítélet (EU:C:1985:18) két olyan határozat megsemmisítése iránti kérelmekre vonatkozott, amelyekben a Bizottság bizonyos tagállamok számára azok kérésére engedélyezte, hogy védintézkedéseket alkalmazzanak bizonyos országokból származó termékek tekintetében. A Bíróság megállapította, hogy mivel a szóban forgó tagállamok hatóságai bejelentették, hogy alkalmazni fogják a kért védintézkedéseket, az azokkal érintett vállalkozásokat a Bizottság engedélye közvetlenül érintette.

- 39 Márpedig a jelen ügyben a Németországi Szövetségi Köztársaságnak semmiféle engedélyre nincs szüksége a Bizottság részéről ahhoz, hogy a kedvezményekre vonatkozó német jogi szabályozást módosítsa annak érdekében, hogy az összhangba kerüljön a megtámadott iránymutatással, vagy hogy bejelentse a Bizottságnak az iránymutatással összeegyeztethetetlen kedvezményeket, a fenti 38. pontban említett védintézkedésekkel érintett tagállamoktól eltérően, amelyeknek a Bizottság engedélyére volt szüksége ahhoz, hogy ilyen intézkedéseket hozzanak. Azon potenciális kedvezményezetteket tehát, akik számára a Németországi Szövetségi Köztársaság nem biztosít kedvezményeket, a megtámadott iránymutatás nem érinti hasonló módon, mint a szóban forgó védintézkedések az azokkal érintett vállalkozásokat.
- 40 Ami a fenti 21. pontban említett Dreyfus kontra Bizottság ítéletet (EU:C:1998:193) és a fenti 21. pontban említett Glencore Grain kontra Bizottság ítéletet (EU:C:1998:196) illeti, azok olyan megsemmisítés iránti keresetekre vonatkoztak, amelyek tárgyai a Bizottság által az orosz, illetve az ukrán hatóságoknak címzett, bizonyos mezőgazdasági termékek speciális árfeltételek mellett történő szállításának finanszírozását megtagadó határozatok voltak. Márpedig a Bíróság az Oroszországi Föderáció és Ukrajna válságos gazdasági és pénzügyi helyzetére, valamint élelmezési és orvosi helyzetük súlyosbodására, továbbá arra tekintettel, hogy a szállítmányozás kifizetése kizárólag uniós finanszírozás formájában valósulhatott meg, állapította meg, hogy az érintett hatóságok azon lehetősége, hogy a Bizottság által vitatott árfeltételeknek megfelelően teljesítsék a szállítási szerződéseket és hogy lemondjanak az említett finanszírozásról, pusztán elméleti.
- 41 A jelen ügyben semmi ok nincs arra következtetni, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság ténylegesen a 40. pontban említett államokéhoz hasonló helyzetben volna, ami miatt pusztán elméleti lehetősége volna arra, hogy ne kövesse a megtámadott iránymutatást, például azzal összeegyeztethetetlen kedvezmények Bizottságnak való bejelentésével.
- 42 A fenti megfontolások összességéből egyrészt az következik, hogy a felperesek állításával szemben a Németországi Szövetségi Köztársaság sem jogilag, sem ténylegesen nem köteles módosítani jogi szabályozását annak érdekében, hogy az megfeleljen a megtámadott iránymutatásnak, másrészt az, hogy a képviselt vállalkozások jogi helyzetét a tejfeldolgozó ágazat 3. mellékletben való említésének elmaradása nem érinti közvetlenül.
- 43 Mivel a képviselt vállalkozásokat a megtámadott iránymutatás nem érinti közvetlenül, annak kimondásához, hogy a felperesek nem kérhetik a megtámadott iránymutatás megsemmisítését, nem szükséges megvizsgálni, hogy azok személyükben érintettek-e, sem azt, hogy az említett iránymutatás olyan rendeleti jellegű jogi aktus-e, amely nem von maga után végrehajtási intézkedéseket.
- 44 Következésképpen a felperesek nincsenek azon három helyzet valamelyikében, amikor az egyesületek vagy társulások által előterjesztett kereset a fenti 14. pontban említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően elfogadhatónak tekinthető.
- 45 Ebből következően a keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A költségekről

- 46 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felpereseket, mivel pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.**
- 2) **A Milchindustrie-Verband eV és a Deutscher Raiffeisenverband eV saját költségein felül köteles viselni az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.**

Luxembourg, 2015. november 23.

E. Coulon
hivatalvezető

H. Kanninen
elnök